

[Korsgaard.]

Skatter, men det er meget mere den Ulighed, som udvikles gennem Regeringens Lovgivnings- og Administrationsgerninger, den Forskellighed, som giver sig Udtryk i, at Millionærernes Antal stiger stærkt, og at der til Gengæld er en hel Række Mennesker, som tjener for lidt. Men herom senere. Det er *det* System, som vi i allerhøjeste Grad maa være imod. Vi fra konservativ Side ønsker ikke i fjerneste Maade at producere Millionærer, og vi ønsker navnlig ikke at gøre det i Kraft af Statsindgreb, som skaber dem Monopolstillinger. Er deres merkantile, eventuelt deres fabriktekniske Dygtighed saa stor, at de uden saadanne Hjælpeforanstaltninger kan blive Millionærer, naa ja, enfin, saa skal de ogsaa stort set have Lov til at beholde en stor Del af de indtjente Penge, for saa kan man være paa det rene med, at de er saa dygtige, at Samfundet er meget bedre tjent med, at de beholder en væsentlig Del af deres Penge til Igangsættelse af ny Virksomhed, end med, at de afleverer dem i Form af Skatter. Men den nuværende Regering indretter jo efterhaanden Skattelovgivningen saaledes, at Staten, uden Hensyn til paa hvilket Grundlag Værdierne er skabt, tager en saadan Andel, at man hindrer Muligheden for en Udbygning af Virksomheder, som det kunde være meget ønskeligt at faa udbygget.

Aktieselskabsskatten kan altsaa efter dette Forslag blive meget høj, som jeg allerede har nævnt, og det er i denne Forbindelse naturligt at pege paa, at det kan den blive, samtidig med at man fortsat undgaar at beskatte Brugsforeningerne.

Men saa kommer vi til det mere afgørende. Der kan ikke blive Anledning til nogen Diskussion om Spørgsmaalet, om der er Brug for Penge; men der kunde være Anledning til Diskussion om, hvorvidt der *burde* være Brug for Penge, og hvorvidt den siddende Regering har haft Konjunkturerne i den Grad imod sig, at al Rimelighed taler for, at den bør have Lov til at udskrive flere Skatter. Jeg kan ikke se rettere, end at Regeringen i allerhøjeste Grad har haft Konjunkturerne med sig i Retning af at faa højere Indtægter. De øgede indirekte Skatter fik Regeringen paa en Tid, da Landbruget var i stor Krise; den holdt op med at give Krisehjælp, men beholdt de Skatter, den dengang fik. Man er igennem de ulige Indtægtsmuligheder, der er opstaaet ved hele det System, hvorunder vi lever, med Indkomst- og Formueskatter kommet op paa store Højder. Men trods disse Beløb, der jo løber op til 100 Millioner eller mere

ud over den Skatteopkrævning, vi havde paa et vist Tidspunkt under Krisen, kan vi ligegodt ikke klare os. Jeg har ved en anden Lejlighed sagt, at jeg ikke kan se rettere, end at en Regering, som handler saa desperat økonomisk, at den trods saadanne kolossale Skatteindtægter dog staar over for Nødvendigheden af at skulle udskrive nye Skatter, kan man da anstændigvis ikke hjælpe til at udskrive nye Skatter, og navnlig kan man det ikke, førend man faar Klarhed over, hvor det hele gaar hen, og hvilke Op-gaver der løses igennem de Skatteløve, der her er foreslaaet. Der kan ikke være Tvivl om, at vi staar over for nye Millionudgifter, som ikke findes paa Finansloven for 1937—38, men som vil komme frem, hvad der jo ogsaa fremgaar af den højtærede Finansministers Udredning, i hvert Fald i Finansudvalget, for Aaret 1938—39. Vi staar over for stærke Forøgelse af Udgiften til offentlig Forsorg. Vi har endvidere Polititudgifterne, og vi ved jo af Erfaring, at naar Hr. Steincke kalkulerer, kalkulerer han i hvert Fald ikke for højt. Vi ved det jo fra Socialudgifterne. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, jeg er sikker paa, at den Udgift, vi har i Øjeblikket til Politiet, vil blive meget stærkt forøget igennem den Lov om Enhedspolitiet, som jo antagelig bliver vedtaget i Løbet af kort Tid. Altsaa, vi staar for Aaret 1938—39 faktisk over for væsentlig større Udgifter end dem, vi har; og derfor siger jeg, at dette maa i allerhøjeste Grad underbygge Paastanden om, at de Skatteforslag, vi her har liggende for os, kun er en Begyndelse. Vi Konservative maa ogsaa erindre om, at denne Mangel paa Penge har man til Trods for, at Forsvaret langt fra er udbygget saaledes, som det efter vor bedste Overbevisning burde udbygges, og som det ogsaa maatte udbygges, hvis det skulde staa i rimeligt Forhold til det Forsvar, som baade Norge og i Særdeleshed Sverige har.

Men saa kommer endnu et Punkt, og det er økonomisk det allerværste. Vil vi med de Skatter, der her er Tale om, have et Samfund nogenlunde i Ligevægt? Jeg tror, man tør paastaa, at det vil man ikke, for netop under den siddende Regerings Ledelse har Tingene udviklet sig paa den ene Side saaledes, at vi har faaet en Række Millionærer, som vi fra vor Side ingenlunde ønsker, mens en stor Erhvervsgruppe paa den anden Side er i de største Vanskeligheder, Vanskeligheder, med Hensyn til hvilke jeg daarligt kan se, hvordan man overhovedet skal klare dem, men Vanskeligheder, som nu trænger stærkt paa. Det er ikke stærke